

lezu tohoto soudu podmíněné určitou skutkovou podstatou nejsou tím v žádném směru dotčeny, a úřadu správnímu nemůže býti bráněno, aby na podkladě nově zjištěné skutkové podstaty znovu o věci vydal svůj soud.

Je-li tomu tak, pak nemůže úřad správní účinně odmítati žádost strany o obnovu řízení již ukončeného proto, že rozhodnutí jeho, proti němuž žádost o obnovu řízení čelí, bylo přezkoumáno nálezem nss-u a stalo se pravoplatným.

V přítomném sporu odkázal žal. úřad st-le s jeho žádostí za obnovu řízení na nález nss-u, vyneseny v dotčené věci, čímž zřejmě vyslovil, že mu nález ten brání v povolení obnovy řízení a že ji tudíž z tohoto důvodu provést nemůže. Názor tento jest však — jak předeslaným právním rozbohem dovozeno — právně mylný, a musilo tudíž na něm spočívající rozhodnutí žal. úřad zrušeno býti podle § 7 zák. o ss.

Tím ovšem nemá býti předbíháno otázce, zda žal. úřad vzhledem na uplatňované důvody obnovy řízení žádosti té měl vyhověti či nikoli.

Č. 4162.

Š k o l s t v í : * Národnost dítěte přijatého za vlastní řídí se zásadně podle národnosti adoptivního otce, nebylo-li ve smlouvě o přijetí za vlastní nic jiného stanoveno.

(Nález ze dne 27. listopadu 1924 č. 20.928.)

V ě c: František a Marie Sch. v Ž. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran vyloučení dítěte z německé školy.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Předsednictvo mor. zšr-y nařídilo výnosem z 9. března 1923 na základě § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 mor. z. z r. 1906 a s poukazem k analogickému ustanovení § 1 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. vyloučení dítěte Julie Š. z německé školy v Ž. a přikázalo je příslušné škole české z těchto důvodů: »Konaným šetřením, zejména protokolárním výsledkem rodičů dítěte a hodnověrných svědků bylo nepochybně zjištěno, že jmenované dítě jest národnosti české a českého jazyka mateřského; podle protokolárního prohlášení otce dítěte jsou oba rodiče národnosti české; matka dítěte výslovně prohlásila při protokolárním výsledku, že dítě bylo zapsáno proto do německé školy, aby se naučilo jazyku; již toto prohlášení jest jasným důkazem, že mateřským jazykem dítěte jest jazyk český nehledíc k tomu, že hodnověrní svědkové souhlasně prohlásili, že rodina Š. jest ryze česká«.

Žal. úřad nař. rozhodnutím odvolání zamítl z důvodů rozhodnutí v odpor vzatého. — — —

Nss uvážil o stížnosti takto: — — —

Nss vyslovil již opět právní názor, že národnost dítěte řídí se, pokud zvláštní okolnosti neodůvodňují opak, v první řadě národností otce.

Podle § 183 o. z. o. trvá mezi zvolitelem a dítětem přijatým za vlastní po právu též poměr, jako mezi rodiči a dětmi zplozenými v manželství,

ač-li zákon neustanovuje opak. Poněvadž zákon v příčině národnosti pro děti přijaté za vlastní jiného neustanovuje, rozhoduje, pokud jde o národnost takových dětí, národnost otce zvolitele a jest národnost vlastního otce nerozhodna.

Že by v daném případě bylo smlouvou o přijetí za vlastní ve smyslu § 184 o. z. o. v příčině jazykového vychování Julie Š. něco zvláštního vymíněno, stížnost ani netvrdí.

Otázka, které národnosti dítě náleží, jest, jak nss rovněž již opětovně vyslovil, otázkou pouze skutkovou, kterou může nss zkoumatí jen s hlediska 2. odst. § 6 zák. o ss.

Není-li tedy sporu o tom, že dítě Julie Š. bylo přijato za vlastní Františkem Š., bude nař. rozhodnutí ve shodě se zákonem, má-li dostačelný podklad v řízení správním zjištění nař. rozhodnutí, že František Š. jest národnosti české. — — — —

Č. 4163.

Cestovné pasy (Slovensko): Nariadenie č. 87/1918 a č. 46/1919 je z hlediska formálne legislatívneho kryto zákonom zmocňovacím č. 307 r. z. z r. 1917.

(Nález zo dňa 28. novembra 1924 č. 9254).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3936 adm.

V e c: Na žiadosť sť-lovu stran vydanie daňového osvedčenia k cestovnému pasu finančné riaditeľstvo v R. S. rozhodnutím z 25. marca 1923 sdělilo sť-lovi, že obdrží žiadané osvedčenie, keď zaplatí dlžnú daň z obratu a složí na dávku z majetku a z prírostku na majetku kauciu. V odvolaní uplatňoval sť-l, že cestovný pas možno odeprieť iba osobám, ktorým to odpiera zák. čl. VII : 1888 — tento ale nestanoví, že by pre nedoplatky daní mohol sa cestovný pas odpierať; sť-l býva už 34 rokov v T., má tam aj majetok a úrad mohol si na majetku tom poistiť dávku z majetku.

Gfr rozhodnutím z 18. decembra 1923 zamietlo odvolanie sť-lovo vo smysle vl. nar. z 18. januára 1919 č. 46 Sb. lebo povolenie k vydaniu cestovného pasu môže sa dostať iba po zaplatení všetkých daní a dávok už splatných a po složení záruky za dane a dávky splatné až do konca roku.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto:

Sťažnosť uplatňuje v prvej rade námietku, že vydávania cestovných pasov upravuje na Slovensku zák. č. VI : 1903, že zákon ten nie je zrušený a že nemohlo tak urobiť ani nar. vl. č. 46/1919, lebo pochádza od vlády revolucionovskej.

Nss bol už v nálezu svojom Boh. 3936 adm. vyslovil právny názor, že nariadenie zo dňa 18. januára 1919 č. 46 Sb. je kryté stejně ako nariadenia zo dňa 22. decembra 1918 č. 87 Sb. z hlediska formálne legislatívneho, lebo byly vydané v základe zák. zo dňa 24. júla 1917 č. 307 r. z., ktorým vláda bola zmocněná, aby po dobu mimoriadných, válkou vyvolaných pomerov nariadením vydávala opatrenia potrebná k pod-